

سوالات چهارگزینه ای ترجمه

جزء اول

۱- وَيَمُدُّهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ

- الف) و آن‌ها همواره در طغیانشان می‌مانند تا به گمراهی ابدی برسند. ○
- ب) و طغیانشان به طول خواهد کشید و دائماً در غفلت به سر می‌برند. ○
- ج) و آن‌ها را در طغیانشان نگه می‌دارد تا سرگردان شوند. ●
- د) و آن‌ها بر سرکشی‌شان پافشاری می‌کنند تا سرگردان شوند. ○

۲- فَتَلَقَىٰ آدَمُ مِنْ رَبِّهِ كَلِمَاتٍ فَتَابَ عَلَيْهِ

- الف) سپس آدم از پروردگارش کلماتی دریافت داشت (و با آن‌ها توبه کرد) و خداوند توبه او را پذیرفت. ●
- ب) سپس آدم از پروردگارش سخنانی آموخت و بوسیله آن سخنان توبه کرد. ○
- ج) سپس به آدم از سوی پروردگار کلماتی آموخته شد و او با این کلمات به سوی پروردگارش توبه کرد. ○
- د) سپس آدم از پروردگار کلماتی را فراگرفت و (با تکرار آن کلمات) به سوی خدا توبه کرد. ○

۳- قَالُوا سَمِعْنَا وَعَصَيْنَا

- الف) آن‌ها را گفتند مانند ما بشنوید و مانند ما مخالفت کنید. ○
- ب) آن‌ها گفتند: شنیدیم! ولی مخالفت کردیم. ●
- ج) آن‌ها گفتند: شنیدیم ولی با ما مخالفت کردند. ○
- د) آن‌ها گفتند: شنیدیم ولی باز هم از گناهکاران بودیم. ○

۴- وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ كَتَمَ شَهَادَةً عِنْدَهُ مِنَ اللَّهِ

- الف) و چه کسی ستمکارتر است از آن کسی که نزد خداوند کتمان شهادت و گواهی می‌کند؟! ○
- ب) و اگر کسی شهادت و گواهی که نزد خود دارد کتمان و پنهان کند نزد خداوند ظالم‌ترین فرد است. ○
- ج) و هیچ کس را نزد خداوند ظالم‌تر و ستمکارتر از کسی که شهادت و گواهی‌اش را کتمان کند نمی‌یابی. ○
- د) و چه کسی ستمکارتر است از آن کس که گواهی و شهادت الهی را که نزد اوست کتمان می‌کند؟! ●

جزء دوم

۵- فَلَنَوَلِّيَنَّكَ قِبْلَةً تَرْضَاهَا

- الف) اکنون تو را به سوی قبله‌ای که از آن خشنود باشی، باز می‌گردانیم. ●
- ب) و اینک تو را به سوی قبله‌ای که از آن خشنود است باز می‌گرداند. ○
- ج) اکنون به سوی قبله‌ای که از آن خشنود و راضی هستی باز گرد. ○
- د) و اینک تو را به سوی قبله‌ای که خشنود و راضی‌ات کند باز می‌گردانیم. ○

۶- قُلْ هِيَ مَوَاقِيتُ لِلنَّاسِ وَالْحَجِّ

- الف) بگو: آن برای تعیین زمان و وعده برای (انجام فرائض) حج توسط مردم است. ○
- ب) بگو: آن‌ها برای (تحقق) وعده‌هایی است که (خداوند) برای مردم و (در ایام) حج تعیین کرده است. ○
- ج) بگو: آن‌ها بیان اوقات (و تقویم طبیعی) برای (نظام زندگی) مردم و (تعیین وقت) حج است. ●
- د) بگو: آن برای تعیین و مشخص شدن تقویم برای مردم (در زمان) حج است. ○

۷- وَإِنْ تَخَلَطُواهُمْ فَأَحْوَانُكُمْ

- الف) و اگر زندگی خود را با زندگی آنان بیامیزید (مانعی ندارد)؛ آن‌ها برادر (دینی) شما هستند.
- ب) و اگر زندگی خود را با زندگی آن درمی‌آمیزید (پس با آن‌ها) به برادری و نیکی رفتار کنید.
- ج) و اگر زندگی خود را با آن‌ها دربیامیزید (آن‌ها نیز متقابلاً) با برادری (با شما) رفتار می‌کنند.
- د) و اگر زندگی‌شان را با شما درهم بیامیزند، پس (شما هم) با برادری با آن‌ها رفتار نمایید.

۸- وَلَا تَسْؤُوا الْفَضْلَ بَيْنَكُمْ

- الف) و هرگز خوبی و لطف یکدیگر را به فراموشی نسپارید.
- ب) و گذشت و نیکوکاری را در میان خود فراموش نکنید.
- ج) و میان خودتان برتری (عده‌ای از شما بر دیگران) را فراموش نکنید.
- د) و فضیلت‌های (با ارزش اخلاقی) را میان خودشان فراموش نمی‌کنند.

جزء سوم

۹- وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِّنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ

- الف) و بدون علم او کسی بر چیزی آگاهی نمی‌یابد مگر اینکه او بخواهد.
- ب) و کسی از عملش آگاهی نداشته است مگر از راهی که او بخواهد.
- ج) و کسی از علمی آگاهی پیدا نخواهد کرد مگر آن مقدار که بخواهد.
- د) و کسی از علم او آگاه نمی‌گردد جز به مقداری که او بخواهد.

۱۰- وَلَا يَأْبُ الشُّهَادَةَ إِذَا مَا دُعُوا

- الف) و شهود نباید به هنگامی که آن‌ها را (برای شهادت) دعوت می‌کنند، خودداری نمایند.
- ب) و هنگام دعوت شهود (برای شهادت) به آن‌ها بی‌احترامی و توهین روا ندارند.
- ج) و هنگامی که برای شهادت دعوت می‌شوید به کندی حاضر نشوید.
- د) و هنگامی که می‌خواهید (دیگران) را برای اداء شهادت دعوت کنید، سختگیری نکنید.

۱۱- وَيُكَلِّمُ النَّاسَ فِي الْمَهْدِ وَكَهْلًا وَمِنَ الصَّالِحِينَ

- الف) با مردم و صالحان در گهواره و روی زمین (هنگام بلوغ) سخن خواهد گفت.
- ب) با مردم در گهواره و در حالت کهولت (و میانسال شدن) سخن خواهد گفت و از شایستگان است.
- ج) و مردم با او در گهواره و بزرگسالی سخن خواهند گفت و او از صالحان است.
- د) به شایستگی با مردم در گهواره و میانسالی (و جوانی) سخن خواهد گفت.

۱۲- لَيْسَ عَلَيْنَا فِي الْأُمِّيِّينَ سَبِيلٌ

- الف) برای ما در برابر امیین (غیر یهودی و نصاری) راهی مشخص نشده است.
- ب) ما در برابر امیین (اهل مکه) راهنمایی نداریم.
- ج) ما در برابر امیین (غیر یهود) مسئول نیستیم.
- د) برای امیین (غیر یهود و اهل مکه) بر ما راهی برای پیروزی وجود ندارد.

جزء چهارم

۱۳- وَ لِلّٰهِ عَلَى النَّاسِ حِجُّ الْبَيْتِ مَنِ اسْتِطَاعَ اِلَيْهِ سَبِيْلًا

- (الف) و برای خدا بر مردم است که آهنگ خانه (او) کنند آن‌ها که توانایی رفتن به سوی آن دارند. ●
- (ب) و بر مردم واجب شده است که در راه خدا حج را به جای آورند اگر توانایی بر انجام آن دارند. ○
- (ج) و مردم برای (رضایت) خدا حج خانه (او) را به جای می‌آورند در حالی که بر انجام آن نیز استطاع دارند. ○
- (د) و مردم برای خدا قصد خانه (او) کنند اگرچه در راه دچار سختی و ناراحتی شوند. ○

۱۴- وَاِذْ غَدَوْتَ مِنْ اَهْلِكَ تَبُوِيُّ الْمُؤْمِنِيْنَ مَقْعِدًا لِلْقِتَالِ

- (الف) و (به یاد آورید) زمانی را که (پیامبر(ص)) برای برپایی اردوگاه جنگ از میان اهل مدینه خارج شد. ○
- (ب) و به هنگام صبحگاهان از میان خانواده خود جهت انتخاب محل جنگ و جهاد برای مؤمنان بیرون رو. ○
- (ج) و (به یاد آور) زمانی را که صبحگاهان از میان خانواده خود، جهت انتخاب اردوگاه جنگ برای مؤمنان بیرون رفتی. ●
- (د) و به هنگام صبحگاهان از میان خانواده‌ات بیرون آمدی تا مؤمنان را برای جنگ دعوت کنی. ○

۱۵- وَاِلَيْمُحِّصِ اللّٰهُ الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا وَيَمْحَقِ الْكٰفِرِيْنَ

- (الف) و تا خداوند مؤمنین را خالص نموده و کافران (بوسیله اعمال‌شان) مورد عذاب سخت قرار بگیرند. ○
- (ب) و خداوند همواره مؤمنین و اهل ایمان را مورد آزمایش قرار می‌دهد و کافران را نابود می‌گرداند. ○
- (ج) و اهل ایمان خود را برای خدا خالص گردانند تا (خداوند نیز) کافران را نابود گرداند. ○
- (د) و تا خداوند، افراد با ایمان را خالص گرداند (و ورزیده شوند) و کافران را به تدریج نابود سازد. ●

۱۶- يَسْتَبْشِرُوْنَ بِنِعْمَةٍ مِّنَ اللّٰهِ وَفَضْلٍ

- (الف) آنان به نعمت و فضل خدا بشارت می‌دهند. ○
- (ج) خدا بوسیله نعمت و فضل (خودش) به آن‌ها مژده می‌دهد. ○
- (ب) به نعمت و فضل خداوند امید دارند. ○
- (د) از نعمت خدا و فضل او مسرورند. ●

جزء پنجم

۱۷- وَالَّذِيْنَ عَقَدَتْ اَيْمٰنُكُمْ فَعٰتُوْهُمْ نَصِيْبَهُمْ

- (الف) و کسانی که با شما پیمان بسته‌اند باید از آنچه دارند نصیبی به شما بپردازند. ○
- (ب) و آنان که از روی ایمان با شما پیمان دارند نصیبشان را بپردازید. ○
- (ج) و کسانی که با آن‌ها پیمان بسته‌اید، نصیبشان را بپردازید. ●
- (د) و اگر کسانی با شما پیمان شکستند (در این صورت باز هم) نصیبشان را بپردازید. ○

۱۸- اِنَّ اللّٰهَ نِعْمًا يَّعْظُمُكُمْ بِهٖ

- (الف) خداوند است که اندرزهای خوبی به شما می‌دهد. ●
- (ج) آنچه خداوند به شما پند می‌دهد همچون نعمت برای شماست. ○
- (ب) خداوند بوسیله نعمت‌ها شما را پند می‌دهد. ○
- (د) خداوند درباره خوبی‌ها به شما پند و اندرز می‌دهد. ○

۱۹- وَاللّٰهُ اَشَدُّ بَاسًا وَّ اَشَدُّ تَنْكِيلًا

- (الف) و خداوند قدرتش بیشتر و مجازاتش دردناک‌تر است. ●
- (ج) و خداوند قدرت بیشتر و عذاب سریع‌تر را داراست. ○
- (ب) لشکر خداوند از همه قوی‌تر و سخت‌تر است. ○
- (د) و برای خداست نیروی بیشتر و عذاب دردناک‌تر. ○

۲۰- وَ تَرٰ جُوْنَ مِّنَ اللّٰهِ مَا لَا يَرْجُوْنَ

- (الف) و خداوند به شما امید می‌بخشد و به آن‌ها نمی‌بخشد. ○
- (ج) به خدا امید داشته باشید و از آن‌ها ناامید باشید. ○
- (ب) شما امیدی از خدا دارید که آن‌ها ندارند. ●
- (د) به خدا امید دارند و از غیر او امیدی ندارند. ○

جزء ششم

۲۱- وَرَفَعْنَا فَوْقَهُمُ الطُّورَ بِمِثْقَلِهِمْ

- الف) و کوه طور را بر فراز آن‌ها برافراشتیم، و در همان حال از آن‌ها پیمان گرفتیم. ●
- ب) و کوه طور را بر فرازشان برافراشت تا پیمانی برای آن‌ها باشد. ○
- ج) و کوه طور را بر فراز (شهرشان) افراشتیم در حالی که از آنان پیمان می‌گرفتیم. ○
- د) و کوه طور را بر فرازشان برمی‌افراشت (اگر) به پیمان‌شان وفادار بودند. ○

۲۲- يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ أَنْ تَضِلُّوا

- الف) و خداوند شما را هدایت می‌کند، اگر گمراه شوید. ○
- ب) و خداوند (همه چیز را) برای شما روشن می‌کرد اگر گمراه نبودید. ○
- ج) و خداوند برای شما بیان کرده است ولی باز شما گمراهید. ○
- د) خداوند برای شما بیان می‌کند تا گمراه نشوید. ●

۲۳- فَأَعْلَمَ أَنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُصِيبَهُمْ بِبَعْضِ ذُنُوبِهِمْ

- الف) بدان که خداوند می‌خواهد آنان را بخاطر پاره‌ای از گناهانشان مجازات کند. ●
- ب) بدانند که فقط خداوند می‌خواهد تا با برخی از بدی‌های گناهان روبرو شوند. ○
- ج) بدان که از خداوند می‌خواهند آنان را بخاطر پاره‌ای از گناهان مجازات نکند. ○
- د) بدانید تنها خداست که (می‌تواند) بدی برخی گناهان را از آن‌ها دور سازد. ○

۲۴- حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فَأَصْبَحُوا خَاسِرِينَ

- الف) اعمال‌شان را نابود کردند و از زیانکاران شدند. ○
- ب) اعمال‌شان نابود گشت و زیانکار شدند. ●
- ج) اعمال‌شان آن‌ها را نابود کرد و زیانکار شدند. ○
- د) اعمال‌شان را نابود کرد و از زیانکاران شدند. ○

جزء هفتم

۲۵- وَإِذْ نَخْرَجُ الْمَوْتَىٰ بِإِذْنِ

- الف) و مردگان را به فرمان من از گورها خارج می‌کردی. ○
- ب) و آن هنگام مردگان به اذن من از گورها خارج می‌شوند. ○
- ج) و مردگان را به فرمان من زنده می‌کردی. ●
- د) و مردگان را به اذن من زنده می‌کرد. ○

۲۶- إِنْ تَعَذَّبْتَهُمْ فَإِنَّهُمْ عِبَادُكَ

- الف) اگر آن‌ها را مجازت کنی، بندگان تو (و قادر به فرار از مجازات تو نیستند) ●
- ب) و آن‌ها را عذاب نمی‌کنی چون آن‌ها بندگان تو هستند (و شایسته مجازات نیستند) ○
- ج) و هرگز آن‌ها عذاب نمی‌شوند چون بندگی تو را کرده‌اند (و تو شایستگان را عذاب نمی‌کنی) ○
- د) و اگر آن‌ها مجازات شوند بندگی تو را خواهند کرد (تا بوسیله آن از عذاب نجات یابند) ○

۲۷- مَنْ يُصْرِفْ عَنْهُ يَوْمَئِذٍ فَقَدْ رَحِمَهُ

- الف) آن کس که در آن روز، مجازات الهی به او نرسد، خداوند او را مشمول رحمت خویش ساخته است. ●
- ب) و هرکس از آن گناه صرف نظر کند شایسته رحمت تو در آن روز (قیامت) است. ○
- ج) آن کس که از مجازات الهی نجات داده شود، قطعاً در روز قیامت مورد رحمت است. ○
- د) و آن کس را که در آن روز مجازات نکند قطعاً مورد رحمتش قرار داده است. ○

۲۸- وَإِنْ تَعَدِلَ كُلُّ عَدْلٍ لَّا يُؤْخَذُ مِنْهَا

- (الف) و اگر همه عدالت را بکار ببندد هرگز مجازات نمی‌شود. ○
(ب) و هیچ عوضی نمی‌پردازد زیرا از او پذیرفته نمی‌شود. ○
(ج) و هرگونه عوضی پیردازی از تو قبول نمی‌کنند. ○
(د) و هرگونه عوضی پیردازد از او پذیرفته نخواهد شد. ●

جزء هشتم

۲۹- يُوحِي بَعْضُهُمْ إِلَىٰ بَعْضٍ زُخْرُفَ الْقَوْلِ غُرُورًا

- (الف) به آن‌ها بطور محرمانه سخنان زیبا و به ظاهر فریبنده (برای گمراهی) الهام می‌کنند. ○
(ب) و وحی شده است که آن‌ها فقط با سخنان زیبا (دیگران را) به فریب و اشتباه می‌اندازند. ○
(ج) و سخن وحی این است که آن‌ها به یکدیگر دروغ می‌گویند و با این سخنان با غرور با دیگران رفتار می‌کنند. ○
(د) آن‌ها بطور سری (و درگوشی) سخنان فریبنده و بی‌اساس (برای اغفال مردم) به یکدیگر می‌گفتند. ●

۳۰- قُلْ ءَآلَ الذَّكَرَيْنِ حَرَّمَ أَمِ الْاُنثِيَيْنِ أَمْ ءَآلَ النَّبِيِّنَ أَمْ ءَآلُ النَّبِيِّنَ أَمْ ءَآلُ النَّبِيِّنَ

- (الف) بگو آیا خداوند نرهای آن‌ها را حرام کرده یا ماده‌ها را؟ یا آنچه شکم ماده‌ها را در برگرفته؟ ○
(ب) بگو آیا نرهای آن‌ها حرام شده است یا ماده‌هایشان؟ یا آن‌چه از ماده‌ها بوجود می‌آید؟ ○
(ج) بگو آیا نرهای آن‌ها را حرام کرده‌اید یا ماده‌هایشان را یا آن‌چه در شکم چهارپایان است؟ ○
(د) بگو آیا نرهای آن‌ها را حرام کرده یا همه آن‌ها را؟ یا آنچه را دیگر چهارپایان در شکم دارند؟ ○

۳۱- وَلَا تَتَّبِعُوا السُّبُلَ فَتَفَرَّقَ بِكُمْ عَن سَبِيلِهِ

- (الف) و از راه‌های درست پیروی نکردند و متفرق شدند و به طور کامل از راه حق دور شدند. ○
(ب) و از راه‌های پراکنده (و مختلف) پیروی نکنید که شما متفرق می‌شوید و از راه بازمی‌مانید. ○
(ج) و از راه‌های پراکنده (و انحرافی) پیروی نکنید که شما را از طریق حق، دور می‌سازد. ●
(د) و از راه‌های حق (و درست) پیروی نمی‌کنند تا شما را متفرق نمایند و از راهتان باز دارند. ○

۳۲- يُؤَارِي سَوْءَ تَكْمٍ وَرِيْشًا

- (الف) بدی‌ها و خوبی‌های شما را می‌بیند. ○
(ب) اندام شما را می‌پوشاند و مایه زینت شماست. ●
(ج) بدی‌ها را می‌پوشاند و زیبایی‌ها را نمایان می‌سازد. ○
(د) بدی‌هایتان را بی‌پوشانید و نیکی‌ها را عیان کنید. ○

جزء نهم

۳۳- رَبِّنَا أَفْتَحَ بَيْنَنَا وَبَيْنَ قَوْمِنَا بِالْحَقِّ

- (الف) پروردگارا! میان ما و قوم ما بحق داوری کن. ●
(ب) پروردگارا! ما را بر قوممان پیروز گردان (چون ما) برحقیم. ○
(ج) پروردگارا! ما را بر قوممان به حق پیروز نموده است. ○
(د) پروردگارا! ما و قوم ما را بوسیله حق پیروز گردان. ○

۳۴- وَلَقَدْ أَخَذْنَا آلَ فِرْعَوْنَ بِالسِّنِينَ وَنَقَصْنَا مِنَ الثَّمَرَاتِ

- (الف) و ما نزدیکان فرعون را سال‌ها به کمبود میوه‌ها (و سایر محصولات) گرفتار کردیم. ○
(ب) و ما نزدیکان فرعون (و قوم او) را به خشکسالی و کمبود میوه‌ها گرفتار کردیم. ●
(ج) و نزدیکان فرعون (و خود فرعون) سال‌ها ما را گرفتار کمبود محصولات و قحطی کردند. ○
(د) و (فرعون) و نزدیکان فرعون سال‌ها به خشکسالی و کمبود میوه‌ها گرفتار شدند. ○

۳۵- وَفِي نُسُخَتِهَا هُدًى وَرَحْمَةٌ لِّلَّذِينَ هُمْ لِرَبِّهِمْ يَرْتَدُّونَ

- الف) و در نوشته‌های آن، هدایت و رحمت برای کسانی بود که از پروردگار خویش می‌ترسند. ●
- ب) و در دستورات آن هدایت و رحمت برای کسانی است که همواره به یاد خدا هستند. ○
- ج) و در سطرهای آنان هدایت و رحمتی (ویژه) برای کسانی که به خدایشان یقین دارند وجود دارد. ○
- د) و در اوراق آن هدایت و رحمت است برای کسانی که همواره مشتاق پروردگار خویشند. ○

۳۶- وَإِن تَعُوذُوا نَعُدَّ

- الف) و اگر دشمنی کنید ما هم دشمنی خواهیم کرد. ○
- ب) و اگر سرپیچی نمایند شما هم سرپیچی نمایید. ○
- ج) و هرگز باز نمی‌گردند تا شما باز گردید. ○
- د) و اگر باز گردید ما باز خواهیم گشت. ●

جزء دهم

۳۷- وَإِنِ اسْتَنْصَرُوكُمْ فِي الدِّينِ فَعَلَيْكُمْ النَّصْرُ

- الف) و اگر در (حفظ) دین از او یاری خواهید پس یاری او برای شما حتمی است. ○
- ب) و اگر از شما یاری خواهند پس برای حفظ دین آن‌ها را یاری و کمک نمایید. ○
- ج) و اگر در (حفظ) دین (خود) از شما یاری طلبند، بر شماست که آن‌ها را یاری کنید. ●
- د) و اگر بخاطر (حفظ) دین یاری شدید پس آن را بپذیرید که پیروزی شما در آن است. ○

۳۸- عَرَّ هَتُّوْلَاءٍ دِينُهُمْ

- الف) این گروه در برابر پذیرش دین غرور می‌ورزند. ○
- ب) این گروه را دین‌شان مغرور ساخته است. ●
- ج) غرورشان به آن‌ها اجازه نمی‌دهد که به دین‌شان عمل کنند. ○
- د) این عده را دین‌شان گمراه نموده است. ○

۳۹- وَإِن جَنَحُوا لِلسَّلْمِ فَاجْنَحْ هَا

- الف) تمایلی به صلح ندارند تا تو هم بخاطر آن به صلح درآیی. ○
- ب) اگر تمایلی به اسلام داشتند آن‌ها را با آغوش باز بپذیر. ○
- ج) اگر صلح را زیر پا گذاشتند (پس از آن) تو هم آن را بشکن. ○
- د) و اگر تمایل به صلح نشان دهند تو نیز از در صلح درآی. ●

۴۰- أَنْفِرُوا خِفَافًا وَثِقَالًا

- الف) یک به یک و به آرامی و سنگینی حرکت کنید. ○
- ب) حرکت کنید، پنهانی و آهسته ○
- ج) حرکت کنید، سبکبار باشید یا سنگین بار ●
- د) متنفر خواهند شد (عده‌ای) کم و (عده‌ای) زیاد. ○

جزء یازدهم

۴۱- إِنَّ صَلَوَاتِكَ سَكَنٌ هُمْ

- الف) نماز تو برای آن‌ها مایه آرامش است. ○
- ب) دعای تو مایه آرامش آن‌هاست. ●
- ج) صلوات بر تو مایه آرامش است. ○
- د) اطاعت از تو مایه آسایش و راحتی آن‌هاست. ○

۴۲- كَذَلِكَ زُيِّنَ لِلْمُسْرِفِينَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

- الف) این گونه برای گناهکاران، اعمال‌شان زیبا جلوه داده می‌کند. ○
- ب) این گونه اسراف‌کاران اعمال خود را مایه زینت خود می‌دانند. ○
- ج) اینگونه گناهکاران اعمال‌شان را برای تو زیبا و خوب جلوه می‌دهند. ○
- د) این گونه برای اسراف‌کاران، اعمال‌شان زینت داده شده است. ●

۴۳- أَنتُمْ إِذَا مَا وَقَعَ ءَامَنْتُمْ بِهِ

- (الف) یا اینکه آن گاه که واقع شد به آن ایمان می‌آوردید؟ ●
(ب) سپس آن گاه که واقع شد به آن ایمان می‌آوردند. ○
(ج) همانا آن‌ها فقط پس از آنکه آن واقع شد اطمینان می‌یابند. ○
(د) آیا باید حتماً واقع شود تا آن‌ها به آن ایمان بیاورند؟ ○

۴۴- أَفَأَنْتَ تُكْرِهُهُ النَّاسَ حَتَّىٰ يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ

- (الف) آیا تو می‌خواهی مردم را مجبور سازی که ایمان بیاورند؟! ●
(ب) آیا اگر همه مردم ایمان بیاورند تو خرسند نخواهی شد؟! ○
(ج) آیا تو همواره ناراحت هستی تا این که همه مردم ایمان بیاورند؟! ○
(د) آیا اگر همه مردم ایمان بیاورند باز هم تو ناراحت و نگران خواهی بود؟! ○

جزء دوازدهم

۴۵- وَمَنْ يَكْفُرْ بِهِ مِنْ آلِ حِرَابٍ فَأَلْتَارُ مَوْعِدُهُ

- (الف) و هر کس از گروه‌های گوناگون کافر شود به آتش وعده‌اش بده. ○
(ب) و هر کس بخاطر او از گروه‌ها مختلف کفر بورزد پایان کارش آتش است. ○
(ج) و چه کسی از گروه‌های مختلف به او کفر خواهد ورزید تا وعده‌گاهش آتش باشد؟! ○
(د) و هر کس از گروه‌های مختلف به او کافر شود، آتش وعده‌گاه اوست. ●

۴۶- إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا مُفْتَرُونَ

- (الف) شما فقط تهمت می‌زنید. ●
(ب) شما فقط دروغ می‌گویید. ○
(ج) به شما فقط دروغ گفته شده است. ○
(د) به شما فقط تهمت می‌زنند. ○

۴۷- وَمَا أَنْتَ عَلَيْنَا بَعِزٌّ

- (الف) تو بر ما برتری و بزرگی نداری. ○
(ب) (سخنان) تو بر ما سخت گران است. ○
(ج) و تو در برابر ما قدرتی نداری! ●
(د) ما نزد تو عزیز و گرامی نیستیم. ○

۴۸- قُضِيَ الْأَمْرُ الَّذِي فِيهِ تَسْتَفْتِيَانِ

- (الف) مطلبی که در خصوص آن پرس و جو می‌کردند قطعاً انجام شدنی است. ○
(ب) در مورد مسأله‌ای که از او خواستند (و پرسش کردند) قضاوت کرد. ○
(ج) مطلبی که درباره آن (از من) نظر خواستید قطعی و حتمی است. ●
(د) (زمان) موضوعی که درباره آن پرس و جو می‌کردید گذشت. ○

جزء سیزدهم

۴۹- قَالُوا يَا بَنِي آدَمَ مَا نَنْبَغِي

- (الف) گفتند: پدر، ما دیگر چه می‌خواهیم؟! ●
(ب) گفتند: پدر، ما دیگر چه باید انجام بدهیم؟! ○
(ج) گفتند: پدر، برای ما چه چیزی را صلاح می‌دانی؟! ○
(د) گفتند: ای پدر، برای ما چه راهی باقی مانده است؟! ○

۵۰- لَا تَثْرِبَ عَلَيْكُمُ الْيَوْمَ

- (الف) امروز ملامت و توبیخی بر شما نیست. ●
(ب) امروز نگرانی و ناراحتی برای شما نیست. ○
(ج) امروز دیگر بر (گردن) شما حقی نیست. ○
(د) امروز دیگر برای شما راهی باقی نیست. ○

۵۱- وَيَأْتِيهِ الْمَوْتُ مِنْ كُلِّ مَكَانٍ وَمَا هُوَ بِمَيِّتٍ

- (الف) و با مرگ روبرو خواهد شد در حالی که همواره از آن فراری بود. ○
(ب) در هر کجا که باشد مرگ به سراغش می‌آید در حالی که به مرگ راضی نیست. ○
(ج) و مرگ از هر جا به سراغ او می‌آید، ولی با این همه نمی‌میرد. ●
(د) در هر کجا که باشد مرگش را به سراغش می‌آورد در حالی که او خود هرگز نمی‌میرد. ○

۵۲- لَا يَقْدِرُونَ مِمَّا كَسَبُوا عَلَىٰ شَيْءٍ

- (الف) نمی‌توانند هیچ چیز را از آنچه می‌خواهند بدست بیاورند. ○
(ب) آن‌ها توانایی ندارند کمترین چیزی از آنچه انجام داده‌اند به دست آورند. ●
(ج) آن‌ها توانایی ندارند آنچه را می‌خواهند انجام دهند تا چیزی بدست آورند. ○
(د) آن‌ها چون قدرتی ندارند نمی‌توانند از آنچه انجام می‌دهند بهره‌ای حتی ناچیز بدست آورند. ○

جزء چهاردهم

۵۳- وَأَرْسَلْنَا الرِّيحَ لَوَاقِحَ

- (الف) و قطعاً بادها را (برای اجرای دستورات) خواهیم فرستاد. ○
(ب) و قطعاً بادها را ما بشارت دهنده (باران) قرار دادیم. ○
(ج) ما بادها را برای بارور ساختن (ابرها و گیاهان) فرستادیم. ●
(د) ما بادها را برای آرامش و اطمینان خاطر (از ریزش باران) فرستادیم. ○

۵۴- وَمَا يَشْعُرُونَ أَكِيَانَ يُبْعَثُونَ

- (الف) و نمی‌دانند در چه زمانی محشور می‌شوند. ● (ب) و نمی‌دانند چگونه (و به چه کیفیت) محشور می‌شوند. ○
(ج) و نمی‌دانند که به یکباره محشور خواهند شد. ○ (د) و نمی‌دانند در چه حالتی محشور خواهند شد. ○

۵۵- وَلَا تَلْكُ فِي ضَيْقٍ مِّمَّا يَمْكُرُونَ

- (الف) و از توطئه‌های آن‌ها در تنگنا قرار مگیر. ●
(ب) و از توطئه‌های آن‌ها هرگز در هراس نباش. ○
(ج) و هرگز به خاطر کارشکنی‌های آن‌ها در تنگنا قرار نمی‌گیری. ○
(د) و هرگز آن‌ها را به خاطر توطئه‌هایشان در تنگنا قرار مده. ○

۵۶- وَجَعَلْ لَكُمْ مِنْ أَزْوَاجِكُمْ بَنِينَ وَحَفَدَةً

- (الف) و از همسران تان برایتان فرزندان پسر و دختر بوجود آورد. ○
(ب) و بوسیله همسران تان و فرزندان برای شما آسایش قرار داد. ○
(ج) و همسران و فرزندان شما مایه آرامش و ابتلاء شما هستند. ○
(د) و از همسران تان برای شما فرزندان و نوه‌هایی بوجود آورد. ●

جزء پانزدهم

۵۷- وَكُلٌّ إِنْ سَنَّ الْأَزْمَنَةَ طَيْرُهُ فِي عُنُقِهِ

- (الف) و هر انسانی از اعمال بدش فراری و متنفر است. ○ (ب) و هر انسانی اعمال خود را بر گردن، خواهد پذیرفت. ○
(ج) و هر انسانی اعمالش را از گردن خود باز می‌کند (و نمی‌پذیرد). ○ (د) و هر انسانی، اعمالش را بر گردنش آویخته‌ایم. ●

۵۸- إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ كَانَ مَحْذُورًا

- (الف) عذاب پروردگارت همواره (از آن‌ها) دور است. ○
(ب) همانا عذاب پروردگارت آن‌ها را سخت گرفتار خواهد کرد. ○
(ج) عذاب پروردگارت، همواره در خور پرهیز و وحشت است. ●
(د) از عذاب پروردگارت همواره دوری کن. ○

۵۹- وَهَيَّيْ لَنَا مِنْ أَمْرِنَا رَشَدًا

- (الف) و راه نجاتی برای ما فراهم ساز. ●
(ب) و راه ما را بر ما آسان و سهل بگردان. ○
(ج) راه‌های رشد و پیشرفت را به آنها بنما. ○
(د) برای ما در این راه سعادت قرار بده. ○
- (الف) راستی چه کار عجیبی انجام داد! ○
(ب) راستی به چه کار سختی فرمان می‌دهی! ○
(ج) راستی چه کار بدی انجام دادی! ●
(د) به راستی چه چیزهای بی‌ارزشی آوردی! ○

۶۰- لَقَدْ جِئْتَ شَيْئًا إِمْرًا

- (الف) راستی چه کار عجیبی انجام داد! ○
(ب) راستی به چه کار سختی فرمان می‌دهی! ○
(ج) راستی چه کار بدی انجام دادی! ●
(د) به راستی چه چیزهای بی‌ارزشی آوردی! ○

جزء شانزدهم

۶۱- فَأَتَّخَذَتْ مِنْ دُونِهِمْ حِجَابًا

- (الف) و میان آن‌ها حجابی انداخت. ○
(ب) و میان خودت و آن‌ها حجابی بیافکن. ○
(ج) و از آن‌ها برای خود حجابی درخواست کرد. ○
(د) و میان خود و آنان حجابی افکند. ●

۶۲- أَضَاعُوا الصَّلَاةَ وَاتَّبَعُوا الشَّهْوَاتِ

- (الف) در نماز ریا می‌کردند و از شهوات پیروی می‌نمودند. ○
(ب) نماز را (در ظاهر) برپا می‌کنند اما (در باطن) پیرو شهواتند. ○
(ج) نماز را فراموش کرده‌اند تا از شهوت خود دنباله‌روی نمایند. ○
(د) نماز را تباه کردند و از شهوات پیروی نمودند. ●

۶۳- أَكَادُ أَحْفَيْهَا لِيُجْزَىٰ كُلُّ نَفْسٍ بِمَا تَسْعَىٰ

- (الف) آن پنهان داشته شده است تا هر کس تنها در برابر تلاشش پاداش بگیرد. ○
(ب) از آن بیم می‌دهم تا هر کس به پاداش تلاشی که کرده است برسد. ○
(ج) می‌خواهم آن را پنهان کنم تا هر کس در برابر سعی و کوشش خود جزا داده شود. ●
(د) آیا آن پنهان داشته شده است تا هر کس تنها در برابر تلاش و کوشش پاداش دریافت کند؟! ○

۶۴- إِنَّ لَكَ أَلَّا تَجُوعَ فِيهَا وَلَا تَعْرَىٰ

- (الف) می‌خواهی در آن‌ها گرسنه و تشنه نشوی ○
(ب) برای تو این است که در آن گرسنه و برهنه نخواهی شد. ●
(ج) آنجا برای توست تا در آن گرسنه و خسته نشوی. ○
(د) آیا برای تو کافی است که گرسنه و برهنه نباشی؟ ○

جزء هفدهم

۶۵- لَا هَيْبَةَ قُلُوبِهِمْ

- (الف) دل‌هایشان آرام است. ○
(ب) دل‌هایشان پر از نگرانی و ترس است. ○
(ج) دل‌هایشان آکنده از نفرت و کینه است. ○
(د) دل‌هایشان در بی‌خبری فرو رفته است. ●

۶۶- أَنَا نَاتِي الْأَرْضَ نَنْقُصُهَا مِنْ أَطْرَافِهَا

- (الف) ما پیوسته به سراغ زمین آمده و از آن (و اهلش) می‌کاهیم. ●
(ب) ما پیوسته به زمین (و اهلش) توجه داریم (ولی اهلش) از هر طرف دچار غفلتند. ○
(ج) ما پیوسته به زمین و ساکنانش عنایت داریم تا از اطرافش دچار کاستی نگردند. ○
(د) ما پیوسته به سراغ زمین می‌آییم و از هر طرف از آن مواظبت می‌کنیم. ○

۶۷- ثَانِي عِطْفِيهِمْ لِيُضِلَّ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ

- الف) دو برابر دیگران تلاش می کنند تا همه را از راه خدا بازدارند.
- ب) همواره در تلاشند تا دیگران را از راه خدا گمراه سازند.
- ج) دو به دو (و با یکدیگر) در تلاش هستند تا راه خدا را سد کنند.
- د) آن ها با تکبر و بی اعتنایی می خواهند مردم را از راه خدا گمراه سازند. ●

۶۸- فَادْكُرُوا اللَّهَ عَلَيْهَا صَوَافَّ

- الف) نام خدا را (هنگام طواف) می برند تا صف های طولانی تری تشکیل دهند.
- ب) نام خدا را (هنگام قربانی کردن) در حالی که به صف ایستاده اند بر آن ها ببرید. ●
- ج) نام خدا را (هنگام طواف) با صدای رسا ببرید.
- د) و تنها بر نام خدا (برای حل مشکلات مسلمانان) قسم بخورید.

جزء هجدهم

۶۹- وَلَقَدْ خَلَقْنَا فَوْقَكُمْ سَبْعَ طَرَائِقَ

- الف) ما بر بالای سرتان هفت آسمان (دارای راه ها) قرار دادیم.
- ب) ما بر بالای سرشان هفت طبقه (کرات آسمانی) قرار دادیم.
- ج) ما بر بالای سر شما هفت راه قرار دادیم. ●
- د) و بر بالای سرتان هفت راه (بیچیده) قرار داد.

۷۰- وَإِنَّا عَلَىٰ أَنْ نُرِيكَ مَا نَعِدُهُمْ لَقَدِيرُونَ

- الف) و ما توانائیم که آنچه را به آن ها وعده می دهیم به تو نشان دهیم ●
- ب) توانایی داریم آنچه را که آن ها وعده می دهند برای تو اجابت کنیم.
- ج) و ما توانائیم که آنچه را که به آن ها وعده داده ای برای تو محقق سازیم.
- د) آیا به آنچه وعده می دهند و تو آن ها را می دانی قادرند که عمل نمایند؟ ●

۷۱- كُلٌّ قَدْ عَلِمَ صَلَاتَهُ وَتَسْبِيحَهُ

- الف) نماز و تسبیح هر یک از آن ها را می داند.
- ب) هر یک از آن ها نماز و تسبیح خود را می داند. ●
- ج) هر یک از آن ها نماز و تسبیح را به جا می آورد.
- د) همه نماز و تسبیح آن ها را می داند (و می شنود) ●

۷۲- قَدْ يَعْلَمُ اللَّهُ الَّذِينَ يَتَسَلَّلُونَ مِنْكُمْ لِوَاذًا

- الف) خداوند کسانی از شما را که پشت سر دیگران پنهان می شوند و یکی پس از دیگری فرار می کنند، می داند. ●
- ب) خداوند می داند که عده ای از شما پشت سر دیگران پنهان می شوند و همواره (از پذیرش حق) سر باز می زنید.
- ج) خداوند کسانی از آن ها را که در کارها کارشکنی و خیانت می کنند می داند و آن ها نمی توانند از شما پنهان شوند.
- د) خداوند می داند که عده ای از آن ها پشت سر دیگران پنهان می شوند تا در کارهایتان اخلال نمایند. ●

جزء نوزدهم

۷۳- كَانِ عَلَىٰ رَبِّكَ وَعْدًا مَسْئُولًا

- الف) برعهده خداست که از وعده ها بازخواست نماید. ●
- ب) این وعده ای است مسلم که پروردگارت برعهده گرفته است. ●
- ج) مسئول همه وعده ها خداست و او بازخواست می کند.
- د) وفای به همه وعده ها را از خدایت درخواست نما. ●

۷۴- وَفَعَلَتْ فَعَلْتِكَ الَّتِي فَعَلْتَ

- الف) و سرانجام باید آن کاری را (که می‌خواهی انجام دهی) انجام دهی.
- ب) و سرانجام، آن کارت را (که نمی‌بایست انجام دهی) انجام دادی.
- ج) و سرانجام آن کاری را (که می‌خواست انجام بدهد) انجام داد.
- د) و سرانجام آن کاری را (که از تو خواسته بود) انجام بده.

۷۵- يُلْقُونَ السَّمْعَ وَأَكْثُرُهُمْ كَذِبُونَ

- الف) گوش فرا نمی‌دهند (تا سخن حق بشنوند) و بیشترشان از تکذیب کنندگانند.
- ب) همه سخن را گوش می‌دهند (ولی با این حال) اکثر آن را دروغ می‌پندارند.
- ج) آنچه را شنیده‌اند (به دیگران) نسبت می‌دهند، و بیشترشان دروغگو هستند.
- د) آنچه را می‌شنوند (به دیگران) القاء می‌کنند، و بیشترشان دروغگو هستند.

۷۶- قَالَ إِنَّهُ صَرَحَ مُمَرَّدٌ مِّن قَوَارِيرَ

- الف) گفت: (این آب نیست) بلکه قصری است از بلور صاف.
- ب) گفت: (این آب نیست) بلکه قصری از الماس گرانبهاست.
- ج) گفت: (این شیشه نیست) بلکه سنگی گرانبها و صاف است.
- د) گفت: (این شیشه نیست) بلکه قصری از آینه صاف است.

جزء بیستم

۷۷- وَكُلُّ أُمَّةٍ دَاخِرِينَ

- الف) و همگی محزون در درگاه او حاضر خواهند شد.
- ب) و همگی شما با تواضع و خضوع در درگاهش حاضر شوید.
- ج) و همگی با خضوع در پیشگاه او حاضر می‌شوند!
- د) و هریک در حال ناتوانی در درگاهش حاضر خواهند شد.

۷۸- وَأَضْمَمَ إِلَيْكَ جَنَاحَكَ مِنَ الرَّهْبِ

- الف) دست‌ها را از ترس به هم نزدیک کرد و بسته نگه داشت.
- ب) و دست‌هایت را هنگام ترس به سوی بالا (آسمان) بپر و دعا کن.
- ج) و دست‌هایت را بر سینه‌ات بگذار، تا ترس و وحشت از تو دور شود!
- د) و دست‌هایت را بر سینه‌اش بگذار تا وحشت از او دور گردد.

۷۹- أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ أَنْ يَسْبِقُونَا

- الف) کسانی که اعمال آن‌ها بد و ناشایست است بر ما هرگز پیشی نمی‌گیرند.
- ب) آیا گمان می‌کنید آن‌هایی که اعمال زشت انجام می‌دهند بر ما چیره خواهند شد؟
- ج) گمان کسانی که اعمال سوء انجام می‌دهند این است که بر ما چیره می‌شوند.
- د) آیا کسانی که اعمال بد انجام می‌دهند گمان کردند بر قدرت ما چیره خواهند شد؟! ●

۸۰- فَمِنْهُمْ مَّنْ أَرْسَلْنَا عَلَيْهِ حَاصِبًا

- الف) بر بعضی از آن‌ها طوفانی از سنگریزه فرستادیم.
- ب) بر بعضی از آن‌ها طوفانی از آتش فرو فرستاد.
- ج) بر بعضی از آن‌ها عذابی از سیلاب فرود آمد.
- د) بر بعضی از آن‌ها عذابی دردناک و کشنده فرو فرستادم.

جزء بیست و یکم

۸۱- وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُبْلِسُ الْمُجْرِمُونَ

- (الف) و آن زمان که قیامت بر پا شود گناهکاران در خواری خواهند بود.
- (ب) و آن روز قیامت برپا شود و مجرمان از برپایی قیامت نومیدند.
- (ج) و آن زمان قیامت برپا خواهد شد و در آن روز مجرمان در وحشت هستند.
- (د) و آن روز که قیامت برپا می‌شود، مجرمان در نومیدی و غم و اندوه فرو می‌روند.

۸۲- يَوْمَئِذٍ يَصَّدَّعُونَ

- (الف) در آنروز مردم به گروههایی تقسیم می‌شوند.
- (ب) در آنروز به عذابهایی دچار می‌شوند.
- (ج) در آن هنگام به گروههایی تقسیم می‌شوند.
- (د) در آن هنگام به عذابهایی دچار می‌شوند.

۸۳- وَاتَّبِعْ سَبِيلَ مَنْ أَنَابَ إِلَيْهِ

- (الف) و از راه کسانی پیروی کنید که از توبه‌کنندگان هستند.
- (ب) و هرکس از تو پیروی نماید (گویی) به سوی من توبه کرده است.
- (ج) و از راه کسانی پیروی کن که توبه‌کنان به سوی من آمده‌اند.
- (د) و از راه تو پیروی می‌کنند تا به سوی من توبه‌شان پذیرفته شود.

۸۴- تَدْوُرُ أَعْيُنُهُمْ كَالَّذِي يُغْشَىٰ عَلَيْهِ مِنَ الْمَوْتِ

- (الف) چشم‌هایشان را می‌چرخانند تا آن‌هایی را که از مرگ می‌ترسند، ببینند.
- (ب) و چشم‌های خود را بگردان تا ترس از مرگ را در وجودشان ببینی.
- (ج) و اگر چشم‌هایت را بگردانی آن‌ها را فقط در حالت مرگ می‌بینی.
- (د) چشم‌هایشان در حدقه می‌چرخد که گویی می‌خواهند قالب تهی کنند.

جزء بیست و دوم

۸۵- وَقَرْنَ فِي بُيُوتِكُنَّ وَلَا تَبَرَّجْنَ تَبَرُّجَ الْجَاهِلِيَّةِ الْأُولَىٰ

- (الف) و در خانه‌های خود بمانند و همچون ابتدای دوران جاهلیت در میان مردم ظاهر نشوند.
- (ب) و در خانه‌هایشان می‌مانند تا این که همچون جاهلیت اول در میان مردم ظاهر نشوند.
- (ج) و در خانه‌های خود بمانید و همچون دوران جاهلیت نخستین (در میان مردم) ظاهر نشوید.
- (د) و در خانه‌های خود بمانید تا مردم همچون با جاهلیت نخستین در جامعه ظاهر نشوند.

۸۶- إِنْ كُنَّا نَحْسِفُ بِهِمُ الْأَرْضَ أَوْ نُسْقِطُ عَلَيْهِمْ كِسْفًا مِّنَ السَّمَاءِ

- (الف) اگر بخواهد آن‌ها را در خاک فرو می‌برد و یا قطعه‌ای از آسمان را بر سرشان فرو می‌ریزد.
- (ب) اگر بخواهد آن‌ها را در زمین فرو می‌بریم و حتی قطعه سنگ‌های بزرگی از آسمان برایشان فرود می‌آوریم.
- (ج) هرگز نمی‌خواهند تا در زمین فرو برده شوند و یا از آسمان بر آن‌ها آتشی بزرگ فرو باریده شود.
- (د) اگر ما بخواهیم آن‌ها را در زمین فرو می‌بریم، یا قطعه‌هایی از سنگ‌های آسمان بر آن‌ها فرو می‌ریزیم.

۸۷- وَمَا أَنفَقْتُمْ مِّن شَيْءٍ فَهُوَ يُخْلِفُهُ

- (الف) و هر چیز در راه خدا انفاق کنید او هرگز مخالفت نمی‌کند.
- (ب) و هر چیزی را در راه او انفاق کنید عوض آن را می‌دهد.
- (ج) و هر چه را در راه خدا انفاق کنید (باز عده‌ای) با آن مخالفند.
- (د) و هیچ چیزی را انفاق نمی‌کنید تا با شما مخالفت نکند.

۸۸- إِنْ هُوَ إِلَّا نَذِيرٌ لَّكُمْ بَيْنَ يَدَيْ عَذَابٍ شَدِيدٍ

- الف) او فقط بیم دهنده شما از عذاب بزرگ (الهی) است.
- ب) او فقط بیم دهنده شما در برابر عذاب شدید (الهی) است.
- ج) او فقط آن‌ها را بیم داد تا دچار عذاب شدید نشوند.
- د) اگر شما را بیم دهند هرگز دچار عذاب شدید (الهی) نخواهید شد.

جزء بیست و سوم

۸۹- لِيَأْكُلُوا مِنْ ثَمَرِهِ وَمَا عَمِلَتْهُ أَيْدِيهِمْ

- الف) تا از میوه آن بخورند در حالی که دست آنان هیچ دخالتی در ساختن آن نداشته است.
- ب) تا از میوه آن‌ها و آنچه را که با دست خود بدست آورده‌اند بخورند و استفاده نمایند.
- ج) و باید از میوه و دسترنج خود که برایش تلاش کرده‌اند بهره‌مند شوند.
- د) تا از میوه آن بخورید در حالی که با دست خود هیچ تلاشی برای آن نکرده‌اید.

۹۰- بَلْ عَجِبْتَ وَيَسْخَرُونَ

- الف) تو از رفتار آن‌ها که توأم با استهزاء است تعجب می‌کنی!
- ب) تعجب می‌کنند (و از سر این تعجب) مسخره هم می‌نمایند.
- ج) آیا تعجب می‌کنند و به مسخره کردن روی می‌آورند؟
- د) تو از انکارشان تعجب می‌کنی ولی آن‌ها مسخره می‌کنند.

۹۱- مَا سَمِعْنَا بِهَذَا فِي الْأُمَّةِ الْأَخْرَةَ إِنْ هَذَا إِلَّا آخْتَلَقُ

- الف) ما درباره آخرت اینچنین سخنانی نشنیده‌ایم پس این تنها یک آیین ساختگی است.
- ب) ما این سخنان را درباره قیامت به گوششان نرسانده‌ایم و آنچه می‌گویند جز دروغی نیست.
- ج) سایر امت‌ها تاکنون سخنان ما را نشنیده‌اند و این باعث شده است آن را دروغ بپندارند.
- د) ما هرگز چنین چیزی در آیین واپسین نشنیده‌ایم، این تنها یک آیین ساختگی است.

۹۲- يُكْوَرُ أَلَيْلَ عَلَى النَّهَارِ

- الف) شب را بر روز غلبه می‌دهد.
- ب) شب را پس از روز می‌آورد.
- ج) شب را بر روز می‌پیچد.
- د) شب را از دل روز بیرون می‌آورد.

جزء بیست و چهارم

۹۳- وَيُنَجِّي اللَّهُ الَّذِينَ اتَّقَوْا بِمَفَازَتِهِمْ

- الف) و کسانی را که تقوا دارند نجات می‌دهد تا به رستگاری برسند.
- ب) و خداوند کسانی که تقوا پیشه‌اند را به رستگاری خواهد رساند.
- ج) و خداوندشان به وسیله تقوا آن‌ها را رهایی بخشید.
- د) و خداوند کسانی را که تقوا پیشه کرده‌اند با رستگاری رهایی می‌بخشد.

۹۴- إِنْ أَخَافُ عَلَيْكُمْ يَوْمَ التَّنَادِ

- الف) من بر شما از آن روز که مردم از یکدیگر تبری می‌جویند می‌ترسم.
- ب) من می‌ترسم از این که روز قیامت شما از یکدیگر گریزان باشید.
- ج) من بر شما از روزی که مردم یکدیگر را صدا می‌زنند بیمناکم.
- د) من از آن روز می‌ترسم زیرا در آن روز همه شما یکدیگر را صدا می‌زنید.

۹۵- أَتَّبِعُونَ أَهْدِيكُمْ سَبِيلَ الرَّشَادِ

- الف) از من پیروی کنید تا شما را به راه درست هدایت کنم. ●
- ب) اگر از من پیروی نمایند آن‌ها را به راه درست هدایت خواهیم کرد. ○
- ج) از هدایتی (که برای شما آورده‌ام) پیروی نمایید تا راه درست را بیابید. ○
- د) (از راه هدایت) پیروی نمایید تا همواره در مسیر پیشرفت باشید. ○

۹۶- فَوَيْلٌ لِلْقَاسِيَةِ قُلُوبِهِمْ مِّنْ ذِكْرِ اللَّهِ

- الف) وای بر قلب‌هایشان که از یاد خدا غافل است. ○
- ب) وای بر آنان که قلب‌هایی سخت در برابر ذکر خدا دارند. ●
- ج) وای بر شما که قلب‌هایتان سخت از یاد خدا غافل شده است. ○
- د) وای بر کسانی که قلب‌هایشان سخت شده و خدا را از یاد برده‌اند. ○

جزء بیست و پنجم

۹۷- كَبُرَ عَلَى الْمُشْرِكِينَ مَا تَدْعُوهُمْ إِلَيْهِ

- الف) برای بزرگان مشرک آنچه آن‌ها را به سوی می‌خوانید گران است. ○
- ب) بر مشرکان گران است آنچه شما آنان را به سوی دعوت می‌کنید. ●
- ج) بر مشرکان گران است که شما خدا را در برابر آن‌ها می‌خوانید. ○
- د) بر مشرکان برتری جوید و آن‌ها را به سوی او دعوت نمایید. ○

۹۸- أَفَنَضْرِبُ عَنْكُمْ الذِّكْرَ صَفْحًا أَنْ كُنْتُمْ قَوْمًا مُّسْرِفِينَ

- الف) با این قرآن به سراغ شما خواهیم آمد اگر چه شما قومی گناهکارید. ○
- ب) آیا شما را از یاد ببریم و شما را انذار ندهیم چون قومی اسرافکار هستید؟ ○
- ج) و ما شما را از یاد خواهیم برد زیرا شما گروهی گناهکار و مسرفید. ○
- د) آیا این ذکر (قرآن) را از شما بازگیریم بخاطر این که قومی اسرافکارید؟! ●

۹۹- وَفِيهَا مَا تَشْتَهِيهِ الْأَنْفُسُ وَتَلَذُّ الْأَعْيُنُ

- الف) و در آن دل‌ها در آسایشند و چشم‌ها (از زیبایی‌ها) لذت می‌برند. ○
- ب) و در آن جان‌ها در لذت هستند و چشم‌ها در آرامش و آسایشند. ○
- ج) و در آن (بهشت) آنچه دل‌ها می‌خواهد و چشم‌ها از آن لذت می‌برد موجود است. ●
- د) و در آن (بهشت) آنچه می‌خواهید فراهم است و چشم‌ها از آن لذت می‌برند. ○

۱۰۰- إِيَّاهُمْ لَنْ يُغْنُوا عَنْكَ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا

- الف) آن‌ها هرگز از خدا بی‌نیازی تو را نخواهند خواست. ○
- ب) آن‌ها هرگز نمی‌توانند تو را در برابر خداوند بی‌نیاز کنند. ●
- ج) همانا آن‌ها همواره در برابر خدا و تو بی‌نیازی می‌جویند. ○
- د) تو هرگز نمی‌توانی آن‌ها را از درگاه خدا بی‌نیاز کنی. ○

جزء بیست و ششم

۱۰۱- أَرُونِي مَاذَا خَلَقُوا مِنَ الْأَرْضِ أَمْ لَهُمْ شِرْكٌ فِي السَّمَوَاتِ

- الف) آیا آنچه را آن‌ها در زمین آفریده‌اند دیده‌ای یا اینکه در خلقت آسمان شرکت داشته‌اند؟! ○
- ب) آیا به تو نشان داده‌اند که چه چیزی در زمین خلق کرده‌اند و یا از خلقت آسمان خبر دارند؟! ○
- ج) آیا می‌خواهید به من نشان دهید که چه چیزی را خلق کرده‌ام یا در آسمان‌ها برای من شریک قائلید؟! ○
- د) به من نشان دهید چه چیزی از زمین را آفریده‌اند، یا شرکتی در آفرینش آسمان‌ها دارند؟! ●

۱۰۲- وَسُقُوا مَاءً حَمِيمًا فَقَطَّعَ أَمْعَاءَهُمْ

- (الف) و از آب جوشان نوشانده می‌شوند که اندرون‌شان را از هم متلاشی می‌کند. ●
- (ب) و از آب جوشان می‌نوشند که اعضای داخلی‌شان را تکه تکه می‌کند. ○
- (ج) و از آب چرکین می‌نوشند که اعضای بدن آن‌ها را ذوب می‌کند. ○
- (د) و از آب چرکین نوشانده می‌شوند آبی که باعث نابودی و مرگ‌شان است. ○

۱۰۳- لَوْ يُطِيعُكُمْ فِي كَثِيرٍ مِّنَ الْأَمْرِ لَعَنِتُمْ

- (الف) اگر در بسیاری از کارها از او پیروی نمایید هرگز دچار مشقت نمی‌شوید. ○
- (ب) اگر در بسیاری از کارها از شما پیروی کنم دچار گمراهی و سختی خواهید شد. ○
- (ج) اگر در بسیاری از امور در پیروی از او باشید بسیاری از کارها بر شما آسان می‌شود. ○
- (د) هرگاه در بسیاری از کارها از شما اطاعت کند به مشقت خواهید افتاد. ●

۱۰۴- ذَٰلِكَ مَا كُنْتَ مِنْهُ تَحِيدُ

- (الف) این همان چیزی است که تو از آن می‌گریختی. ●
- (ج) این همان کاری است که از انجامش سر باز زدید. ○
- (ب) آن همان چیزی است که از آن نگران بودید. ○
- (د) آن همان عاقبتی است که همواره در آرزویش بودی. ○

جزء بیست و هفتم

۱۰۵- يُؤْفِكُ عَنْهُ مَنَ أُنْفَكُ

- (الف) کسی که آن را تکذیب می‌کند خود دروغ‌گوست. ○
- (ج) دروغ‌گویان همواره درباره آن دروغ می‌گویند. ○
- (ب) کسی منحرف می‌شود که از قبول حق سر باز می‌زند. ●
- (د) فقط گمراهان دیگران را از او باز می‌دارند. ○

۱۰۶- وَحَمَلْنَاهُ عَلَىٰ ذَاتِ الْأَوْحِ وَدُسُرٍ

- (الف) و او بر (کشتی) چوبی که با میخ‌ها محکم شده بود سوار شد. ○
- (ب) و او را بر مرکبی ساخته شده از چوب و آهن سوار کردند. ○
- (ج) و او آن‌ها را بر کشتی از الواح که با میخ‌ها استوار شده بود سوار کرد. ○
- (د) و او را بر مرکبی از الواح و میخ‌هایی ساخته شده سوار کردیم. ●

۱۰۷- أَمْ هُمْ سُلَّمٌ يَسْتَمِعُونَ فِيهِ

- (الف) آیا آن‌ها با نردبان‌هایی (از سحر) به آسمان می‌روند و وحی را می‌شنوند؟! ○
- (ب) آیا آن‌ها را بر مرکب‌هایی سوار می‌کنند (تا به آسمان روند) و از غیب مطلع گردند؟! ○
- (ج) آیا نردبانی دارند (که به آسمان می‌روند) و اسرار وحی را می‌شنوند؟! ●
- (د) آیا به راه‌هایی (از آسمان دسترسی دارند) تا اسرار وحیانی را بشنوند؟! ○

جزء بیست و هشتم

۱۰۸- أَفَبِهَذَا الْحَدِيثِ أَنْتُمْ مُدْهِنُونَ

- (الف) آیا در عمل به این سخن (قرآن) کوتاهی می‌کنند؟ ○
- (ج) آیا در رابطه با این سخن (قرآن کریم) دچار اختلاف هستید؟ ○
- (ب) آیا این سخن (قرآن کریم) را دروغ می‌پندارید؟ ○
- (د) آیا این سخن را (قرآن را) سست و کوچک می‌شمارید؟ ●

۱۰۹- وَإِذَا جَاءُوكَ حَيَّوكَ بِمَا لَمْ يُحَيِّكَ بِهِ اللَّهُ

- (الف) و اگر نزد تو بیانداز تو درخواستی دارند که خداوند انجام آن را به تو دستور نداده ○
(ب) و نزد تو می آیند و سخنانی می گویند که هرگز خداوند آن سخنان را نمی پسندد. ○
(ج) و اگر نزد تو بیایند دوست دارند به آنها سخنانی بگویی که خداوند آن ها را نگفته است. ○
(د) و هنگامی که نزد تو می آیند تو را تحیتی می گویند که خدا به تو نگفته است. ●

۱۱۰- وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ نَسُوا اللَّهَ فَأَنْسَاهُمْ أَنْفُسَهُمْ

- (الف) و همچون کسانی نباشید که خدا را فراموش کردند و خدا هم آنها را فراموش نمود. ○
(ب) و همچون کسانی نیستند که خدا را فراموش کردند و بقیه نیز آن ها را فراموش کردند. ○
(ج) و همچون کسانی نباشید که خدا را فراموش کردند و خدا نیز آن ها را به خود فراموشی گرفتار کرد. ●
(د) و همچون کسانی نباید باشید که خدا فراموش شان کرد چون آن ها نیز او را فراموش کردند. ○

۱۱۱- رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً لِلَّذِينَ كَفَرُوا

- (الف) خدایا ما را بوسیله کافران در گمراهی قرار مده! ○
(ب) خدایا ما را بوسیله کافران آزمایش مکن! ○
(ج) خدایا ما را بوسیله کافران به سختی و مشقت نینداز ○
(د) پروردگارا ما را مایه گمراهی کافران قرار مده ●

۱۱۲- لَا تَدْرِي لَعَلَّ اللَّهَ يُحْدِثُ بَعْدَ ذَلِكَ أَمْرًا

- (الف) نمی دانی شاید خداوند بعد از این، وضع تازه (و وسیله اصلاحی) فراهم کند. ●
(ب) نمی دانی شاید خداوند بعد از این سخن تازه ای بیاورد. ○
(ج) نمی دانی شاید پس از این سخن تازه ای درباره خدا (که از آن منزّه است) بگویند. ○
(د) نمی دانی شاید پس از این سخن تازه ای از خداوند درخواست نمایند. ○

جزء بیست و نهم

۱۱۳- فَأَقْبَلِ بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ يَتَلَوُمُونَ

- (الف) سپس رو به یکدیگر می نمایند و شما را ملامت می نمایند. ○
(ب) سپس رو به یکدیگر کرده به ملامت هم پرداختند. ●
(ج) سپس روبروی هم ایستاده و یکدیگر را یاری می نمایند. ○
(د) سپس روبروی هم بایستید (ولی) یکدیگر را ملامت نکنید. ○

۱۱۴- وَإِذَا مَسَّهُ الْخَيْرُ مَنُوعًا

- (الف) و هنگامی که خوبی به او رسد، مانع دیگران می شود. ●
(ب) و هنگامی که خوبی به او می رسد مغرور می شود. ○
(ج) و هنگامی که از خیر و خوبی محروم می شود بخل می ورزد. ○
(د) و هنگامی که او را از خیر برخوردار می کنیم آن را از ما دریغ می کند. ○

۱۱۵- وَأَسْتَغْشَوْا ثِيَابَهُمْ وَأَصْرُوا

- (الف) و لباس هایشان را بر سر خود می کشند و پنهان می شوند. ○
(ب) و لباس های خود را بر روی سرشان خواهند افکند تا دیده نشوند. ○
(ج) و لباس هایشان را بر خود پیچیدند و در مخالفت اصرار ورزیدند. ●
(د) و لباس هایشان را (به نشانه مخالفت) بر خود می پیچند و فرار می کنند. ○

۱۱۶- لَا تُتَّقِي وَلَا تَدْرُ

- الف) نه چیزی باقی خواهد ماند و نه کامل از بین خواهد رفت. ○
ب) نه چیزی را باقی می‌گذارد و نه رها می‌سازد. ●
ج) نه چیزی می‌خواهند و نه چیزی به آن‌ها داده می‌شود. ○
د) نه چیزی را امید دارند و نه درخواستی می‌کنند. ○

جزء سی‌ام

۱۱۷- يَوْمَ تَرْجُفُ الرَّاجِفَةُ

- الف) آن روز که ترس بر همه غلبه نماید. ○
ب) آن روزی که همه را سرگردان نماید. ○
ج) آن روزی که همه چیز درهم پیچیده شود. ○
د) آن روز که زلزله‌ای همه چیز را بلرزاند. ●

۱۱۸- وَاللَّيْلِ وَمَا وَسَقَ

- الف) و سوگند به شب‌ها و آنچه را می‌پوشانند. ○
ب) و سوگند به شب و آنچه را جمع‌آوری می‌کند. ●
ج) و شب هنگام زمانی که تاریکی همه چیز را فرا می‌گیرد. ○
د) و شب هنگام همه چیز پنهان خواهد شد. ○

۱۱۹- وَمَا يُغْنِي عَنْهُ مَالُهُ إِذَا تَرَدَّى

- الف) و در آن هنگام که سقوط می‌کند، اموالش به حال او سودی نخواهد داشت. ●
ب) و در آن هنگام که خود را از مال و اموال بی‌نیاز ببیند سقوط خواهد کرد. ○
ج) و در آن هنگام، عذاب می‌شود مال و اموال به حالش سودی ندارد. ○
د) و در آن هنگام به دنبال بی‌نیازی از مال است در حالی که (به سوی گمراهی) سقوط می‌کند. ○

۱۲۰- وَرَفَعْنَا لَكَ ذِكْرَكَ

- الف) و یاد خود را (در دل تو) بزرگ گردانیدیم. ○
ب) و آوازه تو را بلند ساختیم! ●
ج) و کارت را در جهان بالا بردیم. ○
د) و نامت را در جهان ماندگار کردیم. ○

سؤالات چهار گزینه ای مفردات

جزء ۱

- ۱۲۱- واژه «عَمَّه» در عبارت «اللَّهُ يَسْتَهْزِئُ بِهِمْ وَيَمُدُّهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ» به چه معناست؟
 الف) سرگردانی ● ب) کوری ○ ج) سرگرمی ○ د) فراموشی ○
- ۱۲۲- «خَلَقَ» در عبارت «...وَلَقَدْ عَلِمُوا لَمَنِ اشْتَرَاهُ مَا لَهُ فِي الآخِرَةِ مِنْ خَلْقٍ...» به چه معناست؟
 الف) پاداش عمل ○ ب) نصیب خوب ● ج) شفیع ○ د) یاور ○

جزء ۲

- ۱۲۳- «إِخْتِنَان» در عبارت «عَلِمَ اللَّهُ أَنَّكُمْ كُنْتُمْ تَخْتَانُونَ أَنْفُسَكُمْ» به چه معناست؟
 الف) خیانت ○ ب) میل به خیانت ○ ج) فریفتن ○ د) الف و ب ●
- ۱۲۴- خُطُوهُ (بضم اول) در عبارت «طَبِيبًا وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوتِ الشَّيْطَانِ» در اصل به چه معناست؟
 الف) یک دفعه گام برداشتن ○ ب) سریع گام برداشتن ○ ج) فاصله میان دوپا در راه رفتن ● د) آهسته گام برداشتن ○

جزء ۳

- ۱۲۵- «خَاوِيَةٌ» در عبارت «وَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَى عُرُوشِهَا» به چه معناست؟
 الف) ساقطه ● ب) خالیه ○ ج) شکسته ○ د) ناقصه ○
- ۱۲۶- «وُلُوجٌ» در عبارت «تُؤَلِّجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ» در اصل به چه معناست؟
 الف) غلبه ○ ب) خروج ○ ج) دخول ● د) تبدیل ○

جزء ۴

- ۱۲۷- «حِجٌّ» در عبارت «وَلِلَّهِ عَلَى النَّاسِ حِجُّ الْبَيْتِ مَنِ اسْتَطَاعَ إِلَيْهِ سَبِيلًا» به چه معناست؟
 الف) قصد ○ ب) سختی سفر ج) احترام و تکریم خانه کعبه ○ د) قصد بیت و اعمال حج آوردن ●
- ۱۲۸- «خَبَالٌ» در عبارت «لَا يَأْلُونَكُمْ خَبَالًا» به چه معناست؟
 الف) فساد ● ب) خیانت ○ ج) کینه ○ د) حسد ○

جزء ۵

- ۱۲۹- «مَتَاعٌ» در عبارت «قُلْ مَتَّعْتُ الدُّنْيَا قَلِيلًا» در اصل به چه معناست؟
 الف) کالای بی ارزش و پست ○ ب) امتداد و ارتفاع ● ج) پیوستگی و دوام ○ د) فنا و زوال ○
- ۱۳۰- «صَعِيدٌ» در عبارت «فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا طَبِيبًا» به چه معناست؟
 الف) بالا رفتن ○ ب) بلندی ○ ج) روی زمین ● د) خاک پاک ○

جزء ۶

۱۳۱- «سَنَنَان» در عبارت «وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَاٰنُ قَوْمٍ عَلَىٰ أَلَّا تَعْدِلُوْا» به چه معناست؟

- الف) دوستی و محبت ○ (ب) بغض و عداوت ● (ج) قدرت و ثروت ○ (د) ضعف و ناتوانی ○

۱۳۲- «دَائِرَه» در عبارت «خَشِيَ أَنْ تُصِيبَنَا دَائِرَةٌ» به چه معناست؟

- الف) دولت ○ (ب) حکومت ○ (ج) بلا ○ (د) همه موارد ●

جزء ۷

۱۳۳- «وَقْر» در عبارت «وَفِيَّ ءَاذَانِهِمْ وَقْرًا» به چه معناست؟

- الف) ثقل سامعه ● (ب) عیب مادرزادی ○ (ج) ناشنوایی و کری ○ (د) پرده و حاجب ○

۱۳۴- «جَرَحْتُمْ» در عبارت «وَيَعْلَمَ مَا جَرَحْتُمْ بِالنَّهَارِ» در اصل به چه معناست؟

- الف) سختی و گرفتاری ○ (ب) کار با اعضاء ● (ج) تجارت و معامله ○ (د) رفت و آمد ○

جزء ۸

۱۳۵- «املاق» در عبارت «وَلَا تَقْتُلُوا اَوْلَادَكُمْ مِمَّنْ اِمْلَقِ» در اصل به چه معناست؟

- الف) نرمی ● (ب) فقر ○ (ج) تنگنا ○ (د) قحطی ○

۱۳۶- «طَفِق» در عبارت «وَطَفِقًا تَخْصِفَانِ عَلَيْهِمَا مِنْ وَّرَقِ الْجَنَّةِ» به چه معناست؟

- الف) پوشاندن ○ (ب) چیدن ○ (ج) شروع کردن ● (د) شرمگین شدن ○

جزء ۹

۱۳۷- معنی اصلی و جامع «تَلَقَّف» در عبارت «فَاِذَا هِيَ تَلَقَّفُ مَا يَأْفِكُوْنَ» چیست؟

- الف) گرفتن ● (ب) بلعیدن ○ (ج) دفع کردن ○ (د) پاره کردن ○

۱۳۸- واژه «سَبَت» در عبارت «كَانَتْ حَاضِرَةً الْبَحْرِ اِذْ يَعْذُوْنَ فِي السَّبْتِ» در اصل به چه معناست؟

- الف) خواب ○ (ب) شنبه ○ (ج) تعطیلی ○ (د) قطع ●

جزء ۱۰

۱۳۹- «رَحَب» در عبارت «وَصَاقَتْ عَلَيَّكُمْ الْاَرْضُ بِمَا رَحُبَتْ» به چه معناست؟

- الف) عظمت ○ (ب) فراوانی ○ (ج) بخشندگی ○ (د) وسعت ●

۱۴۰- واژه «خَوْض» در عبارت «وَحُضَّتُمْ كَالَّذِي خَاضُوا» در اصل به چه معناست؟

- الف) ورود به آب ● (ب) ورود به خانه ○ (ج) ورود به باطل ○ (د) ورود در علم ○

جزء ۱۱

۱۴۱- «قَتَر» در عبارت «وَلَا يَرْهَقُ وُجُوهُهُمْ قَتَرٌ وَلَا ذَلَّةٌ» به چه معناست؟

- الف) خستگی ○ (ب) ترس ○ (ج) تیرگی ● (د) زشتی ○

۱۴۲- واژه «أَوَاه» در عبارت «إِنَّ إِبْرَاهِيمَ لَأَوَّاهٌ حَلِيمٌ» به چه معناست؟

- الف) بسیار عبادت کننده ○ (ب) بسیار صبور ○ (ج) بسیار بخشنده ○ (د) بسیار دعاکننده ●

جزء ۱۲

۱۴۳- واژه «بَخَس» در عبارت «نُوفٌ إِلَيْهِمْ أَعْمَلُهُمْ فِيهَا وَهُمْ فِيهَا لَا يُبْخَسُونَ» در اصل به چه معناست؟

- الف) تبدیل کردن (ب) فراموش کردن (ج) ناقص کردن ● (د) از بین بردن

۱۴۴- «شَهَق» در عبارت «فَأَمَّا الَّذِينَ شَقُوا فَفِي النَّارِ هُمْ فِيهَا زَفِيرٌ وَشَهِيْقٌ» در اصل به چه معناست؟

- الف) به درون کشیدن نفس ● (ب) خارج کردن نفس ○
ج) زبانه‌های تند در آتش ○ (د) آب بسیار جوشان ○

جزء ۱۳

۱۴۵- «بَثَّ» در عبارت «قَالَ إِنَّمَا أَشْكُوا بَثِّي وَحُزِّيَ إِلَى اللَّهِ» به چه معناست؟

- الف) اندوه مخفی ○ (ب) گریه مخفی ○ (ج) اندوه آشکار ● (د) گریه آشکار ○

۱۴۶- «غَيْضٌ» در عبارت «اللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَحْمِلُ كُلُّ أُنْثَىٰ وَمَا تَغِيضُ الْأَرْحَامُ» در اصل به چه معناست؟

- الف) فرو رفتن آب ● (ب) بوجود آمدن ○ (ج) بالا رفتن دما ○ (د) از بین بردن ○

جزء ۱۴

۱۴۷- کلمه «هُونٌ» در عبارت «أَيْمَسِكُهُ عَلَىٰ هُونٍ أَمْ يَدُسُّهُ فِي التُّرَابِ» به چه معناست؟

- الف) آسانی و راحتی ○ (ب) آرامی و صلابت ○ (ج) خفت و خواری ● (د) سختی و مشقت ○

۱۴۸- «فَىءٌ» در عبارت «يَتَفَيَّؤُا ظِلَالُهُ عَنِ الْيَمِينِ وَالشَّمَائِلِ سُجَّدًا لِلَّهِ» در اصل به چه معناست؟

- الف) خضوع ○ (ب) خشوع ○ (ج) رجوع ● (د) رکوع ○

جزء ۱۵

۱۴۹- جمله «نَكَا نِجَانِيَهٗ» در عبارت «وَإِذَا أَنْعَمْنَا عَلَىٰ الْإِنْسَانِ أَعْرَضَ وَنَكَا نِجَانِيَهٗ» به چه معناست؟

- الف) روی گرداند ○ (ب) فراموش کرد ○ (ج) خویش را دور کرد. ● (د) خویش را بی‌نیاز دید. ○

۱۵۰- «زَلَقٌ» در عبارت «فَتَصْبِحُ صَعِيدًا زَلَقًا» به چه معناست؟

- الف) زمین خشک ● (ب) زمین سوخته ○ (ج) زمین گل‌آلود ○ (د) زمین پست ○

جزء ۱۶

۱۵۱- «غَىءٌ» در عبارت «فَسَوْفَ يَلْقَوْنَ غَيًّا» به چه معناست؟

- الف) دشمنی ○ (ب) عذاب ● (ج) ناشکری ○ (د) بی‌ایمانی ○

۱۵۲- «نَسَفٌ» در عبارت «فَقُلْ يَنْسِفُهَا رَبِّي نَسْفًا» به چه معناست؟

- الف) عدالت ○ (ب) پر شدن ● (ج) پراکندن ○ (د) امید بخشیدن ○

جزء ۱۷

۱۵۳- «خَمُود» در عبارت «جَعَلْنَاهُمْ حَصِيدًا خَمَلِدِينَ» در مورد "انسان"، کنایه از چیست؟

- الف) سکوت ○ (ب) مرگ ● (ج) سکون ○ (د) بی‌هوشی ○

۱۵۴- «مَنَسَك» در عبارت «لِكُلِّ أُمَّةٍ جَعَلْنَا مَنَسَكًا هُمْ نَاسِكُوهُ» به چه معناست؟

- الف) امکان عبادت ○ (ب) زمان عبادت ○ (ج) عبادت ● (د) روش ○

جزء ۱۸

۱۵۵- «صَبِغ» در عبارت «وَصَبِغَ لِلْأَكِلِينَ» به چه معناست؟

- الف) دارو ○ (ب) تنوع ○ (ج) سیری ○ (د) خورش ●

۱۵۶- «صَفَح» در عبارت «وَلْيَعْفُوا وَلْيَصْفَحُوا» در اصل به چه معناست؟

- الف) بخشیدن ● (ب) نادیده گرفتن ○ (ج) جانب و روی چیز ○ (د) کنار آمدن و تحمل کردن ○

جزء ۱۹

۱۵۷- «خَذُول» در عبارت «وَوَكَرَ الشَّيْطَانُ لِلْإِنْسَانِ خَذُولًا» به چه معناست؟

- الف) رها کردن ● (ب) دشمنی کردن ○ (ج) کینه ورزیدن ○ (د) گمراه کردن ○

۱۵۸- «أَرْجَه» بنا بر قرآنتی که «هاء» را ضمیر می‌داند در عبارت «أَرْجِهْ وَأَخَاهُ» به چه معناست؟

- الف) پناهش بده ○ (ب) دورش ساز ○ (ج) زندانی‌اش کن ○ (د) به تأخیر اندازش ●

جزء ۲۰

۱۵۹- «وَزَع» در عبارت «وَيَوْمَ نَحْشُرُ مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ فَوْجًا مِّمَّنْ يُكَذِّبُ بِآيَاتِنَا فَهُمْ يُوزَعُونَ» در اصل به چه معناست؟

- الف) صف کشیدن ○ (ب) منع و حبس ● (ج) زجر و عذاب ○ (د) ذلت و خواری ○

۱۶۰- باتوجه به عبارت «فَتَبَدَّلْنَاهُمْ فِي آلِيمٍ» در واژه «تَبَدَّلَ» کدام قید معنایی در اغلب آیات، در کنار معنای اصل، ملحوظ است؟

- الف) شدت ○ (ب) قهر ○ (ج) بی‌اعتنایی ● (د) بی‌هدفی ○

جزء ۲۱

۱۶۱- «بِضَع» در عبارت «وَهُمْ مِنْ بَعْدِ عَلَيْهِمْ سَيِّغَلِبُونَ فِي بِيضِ سِنِينَ» در اصل به چه معناست؟

- الف) سال ○ (ب) زمان اندک ○ (ج) قطع ● (د) اختلاف ○

۱۶۲- «اسْتِعْتَاب» در عبارت «فَيَوْمَئِذٍ لَا يَنْفَعُ الَّذِينَ ظَلَمُوا مَعذِرَتُهُمْ وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ» به چه معناست؟

- الف) رضا ○ (ب) استرضا ● (ج) راضی کردن ○ (د) التفات کردن ○

جزء ۲۲

۱۶۳- «أَوَى» در عبارت «تُؤْوَى إِلَيْكَ مِنَ تَشَاءُ» در اصل به چه معناست؟

- الف) جای دادن ○ (ب) پناه دادن ○ (ج) نازل شدن ● (د) دور شدن ○

۱۶۴- در عبارت «قُلْ إِنَّ رَبِّي يَقْذِفُ بِالْحَقِّ» اگر به نظر المیزان، منظور از «حق» قرآن کریم باشد، معنای «يَقْذِفُ» چیست؟
الف) نازل می‌کند. ● ب) مجادله می‌کند. ○ ج) هدایت می‌کند. ○ د) احتجاج می‌کند. ○

جزء ۲۳

۱۶۵- «شَحَن» در عبارت «وَأَيُّهُمْ أَنَا حَمَلْنَا ذُرِّيَّتَهُمْ فِي الْفَلَكِ الْمَشْحُونِ» در اصل به چه معناست؟
الف) آرام بودن ○ ب) پر کردن ● ج) انتقال دادن ○ د) حرکت کردن ○

۱۶۶- «تَلَّهُ» در عبارت «تَلَّهُ لِلْجَبِينِ» در اصل به چه معناست؟

الف) او را به سجده انداخت. ○ ب) او را به صورت خواباند. ○
ج) سجده به جای آورد. ○ د) او را به تپه ساقط کرد. ●

جزء ۲۴

۱۶۷- «دَحَضَ» در عبارت «وَجَدَلُوا بِالْبَاطِلِ لِيُدْحِضُوا بِهِ الْحَقَّ» به چه معناست؟

الف) ساقط کردن ● ب) اثبات کردن ○ ج) منحرف کردن ○ د) نادیده گرفتن ○

۱۶۸- «قَشَعَرِيه» در عبارت «تَقَشَعِرُ مِنْهُ جُلُودُ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ» به چه معناست؟

الف) لرزیدن پوست ○ ب) لرزیدن ● ج) کنده شدن ○ د) کنده شدن پوست ○

جزء ۲۵

۱۶۹- «يَعْشُ» ، به ضمّ شین، در عبارت «وَمَنْ يَعْشُ عَنْ ذِكْرِ الرَّحْمَنِ نُقِيضْ لَهُ شَيْطَانًا» به چه معناست؟

الف) اعراض و ضعف بصر ● ب) غفلت و فراموشی ○
ج) سبک شمردن و ناچیز شمردن ○ د) ضعف عقلانی و هوشی ○

۱۷۰- با توجه به عبارت «نَبَطِشُ الْبَطْشَةِ الْكُبْرَى» کدام مورد از معانی «بَطَشَ» است؟

الف) لرزش ○ ب) وحشت ○ ج) عذاب ● د) خشم ○

جزء ۲۶

۱۷۱- «فِصَالٌ» در عبارت «وَحَمَلُهُ وَفِصْلُهُ ثَلَاثُونَ شَهْرًا» به چه معناست؟

الف) جدا کردن طفل از دایه ○ ب) زبان باز کردن طفل ○
ج) راه رفتن طفل ○ د) باز گرفتن طفل از شیر ●

۱۷۲- «أَنْفٌ» در عبارت «مَاذَا قَالَ أَنْفًا» به چه معناست؟

الف) هم‌اکنون ● ب) در آینده ○ ج) در پایان ○ د) قبلاً ○

جزء ۲۷

۱۷۳- «فَاكِهِينَ بِمَا آتَاهُمْ رَبُّهُمْ وَوَقَّعَهُمْ رَبُّهُمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ» به چه معناست؟

الف) خوشحالند. ○ ب) میوه می‌خورند. ○ ج) متنعمند. ● د) در دوستی‌اند. ○

۱۷۴- «هَشِيمٌ» در عبارت «إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ صَيْحَةً وَاحِدَةً فَكَانُوا كَهَشِيمِ الْمُحْتَظِرِ» به چه معناست؟

الف) آغل ○ ب) گله گوسفند ○ ج) چوب‌های شکسته ● د) علف‌های تازه ○

جزء ۲۸

۱۷۵- «إِسْتِحْوَاذٌ» در عبارت «أَسْتَحْوَذَ عَلَيْهِمُ الشَّيْطَانُ» به چه معناست؟

- الف) تسلط و غلبه ● (ب) راندن سریع ○ (ج) گمراهی و انحراف ○ (د) مکر و حيله ○

۱۷۶- «شُحٌّ» در عبارت «وَمَنْ يُوقِ شُحَّ نَفْسِهِ فَأُولَئِكَ هُمُ الْفَالِحُونَ» به چه معناست؟

- الف) هوای نفس ○ (ب) بخل ● (ج) حسد ○ (د) وسوسه ○

جزء ۲۹

۱۷۷- «مَكِيبٌ» در عبارت «أَفَمَنْ يَمْشِي مُكِبًا عَلَىٰ وَجْهِهِ أَهْدَىٰ» در اصل به چه معناست؟

- الف) با غرور راه رفتن ○ (ب) ترش رویی ○ (ج) دورویی ○ (د) به رو در انداختن ●

۱۷۸- «شَطَطٌ» در عبارت «وَأَنَّهُ كَانَ يَاقُولُ سَفِيهًا عَلَىٰ اللَّهِ شَطَطًا» در اصل به چه معناست؟

- الف) سخن دروغ ○ (ب) تجاوز از حد ● (ج) تندى و عصیانیت ○ (د) تکذیب کردن ○

جزء ۳۰

۱۷۹- «تَجَاجٌ» در عبارت «وَأَنْزَلْنَا مِنَ الْمُعْصِرَاتِ مَاءً نُّجَّاجًا» به چه معناست؟

- الف) تند و پی در پی ● (ب) فراوان و زیاد ○ (ج) پاک و پاک کننده ○ (د) زلال و گوارا ○

۱۸۰- «قَضَبٌ» در عبارت «وَعَبَبًا وَقَضَبًا» به چه معناست؟

- الف) غوره انگور ○ (ب) ریحان تازه ○ (ج) تَرِه خوردنی ● (د) حبوبات پرمحصول ○